

* * *

Збирка пјесама Југослава Гајанина под насловом "Кокузове радости" поетски је првенац овог младог пјесника. Пјесме су раврстане у четири цјелине: *Сјећање*, *Поетска хроника*, *Химна Бадњу* те *Страх и сан*.

По тематској разноврсности ових пјесама види се да Југослав Гајанин лако налази повод за пјесму. Може се рећи да је поезија нека врста његовог интимног дневника. По емотивности које из његових пјесама еманирају, рекло би се да доживљено тек у пјесми добија свој смирај и коначно заокружење. Догађајима и људима, разноврсним сусретима Гајанин у пјесми даје свој коначни печат. Ваља рећи да ту има неселективности и да би мотивско редуковање овој поезији било од одређене користи. Без обзира на то колико нам се чинили важни, само неки догађаји и подстицаји из свакодневнице заслужују поетски третман.

Најупечатљивији дио ове књиге јесте онај под насловом *Сјећање*. У овом дијелу су заступљене Гајанинове љубавне пјесме. Овој вјечитој пјесничкој теми он прилази на начин који понајвише одговара његовим годинама, а онда и особеном сензибилитету. Наглашена еротичност, дата са доста упечатљивих детаља, посебно је обиљежје љубавних пјесама и њихова понајвећа вриједност.

Најчешћи мотиви Југослава Гајанина у овим пјесмама су љубавни сусрети, растанци, чежње и жудње различитих интензитета. Ове теме он обрађује младачки сентиментално и наглашено меланхолично. Поетизовани тренуци среће, веома често дати у еротском споју двоје заљубљених, углавном припадају машти или прошлом времену, те су оне све остварене на подлози тихе патње. Иза тренутака среће остаје само присјећање на њу и поетско призивање, љубав измјештена у машту и у сјећање.

У дијелу књиге под насловом *Поетска хроника* Гајанин говори о свом завичају и његовим људима и ту се опажа његова велика везаност за тај амбијент. Управо та везаност веома често у

пјесмама из овод дијела прелази у патетику и сладуњавост и умањује поетска и естетска својства њихова. Таквих ствари се овај пјесник мора клонити у будућности. Јер, у помену- тим пјесмама, поетски ефекат тешко да прелази уске границе локалног и завичајног, па се у том смислу о њиховим књижевним квалитетима не може говорити.

Сумарно гледано, збирка Југослава Гајанина "Кокузове радости" носи одлике уобичајних пјесничких почетака. О неким од тих евидентних недостатака напријед сам понешто напоменуо. Стварајући поетске слике млади пјесник веома често појачава ефекат низањем непотребних појединости. Пјеснички језик има своју асоцијативност и понекад говори само у назнакама, имплицитно, и лишити га те његове особине, значи умањивати поетску вриједност језичког књижевног исказа.

Без обзира на наведене недостатке, а има их још, Југослав Гајанин својом првом збирком наговјештава пјеснички таленат, и ја је препоручујем за штампу.

Мр Душко Певуља